

Velká cena Metuje 2016

Po delší odmlce opět přináším bridžovou reportáž, tentokrát z turnaje, který se uskutečnil o víkendu 17. – 18. května v Novém Městě nad Metují. Kromě mě se jej zúčastnilo ještě několik dalších hráčů spojených s Havířovem – konkrétně **Erik Klemš** a odchovanec **Kamil Žylka**.

V sobotu se odehrál dvoukolový párový turnaj. Protože se jednalo o jednu z „méně obsazených“ soutěží – hrálo se na 12 stolech –, došlo zásluhou rozhodčího Dušana Šlachty k ozvláštňení v podobě prověření nového systému střídání dvojic, jehož princip jsem již zapoměla.

V prvním kole se havířovským příliš nedařilo. Nejvýše se umístil Erik hrající s kapitánem dorostenecké reprezentace **Michalem Kopeckým**, těm náleželo 8. místo s 54,85%. Ihned za nimi na 9. místě se průběžně usídlil Kamil hrající se svým uherskohradištským partnerem **Honzou Králíkem**. Já s **Martinem Scháňkou** jsme se po úspěšném startu jali vymetat startovní pole ze zadních pozic a postupně jsme klesali a klesali až na 15. místo s 46,63%.

Druhé kolo přineslo posun pro všechny dvojice – Erik s Michalem skončili nakonec nejlépe na 6. místě s celkovými 54,33%, Kamil s Honzou v závěsu za nimi na 7. místě s 53,69% a já s Martinem na 10. místě s 52,01%. S politováním musím poznamenat, že z organizačního hlediska byl párák špatně koncipován – kdyby skončil o 5 partií dříve, odvezla bych si krásné 2. místo s více než 58%. Jak říká slovenský bridžista a rozhodčí Adam Kubica – to je prokletí promítání průběžných výsledků. A samozřejmě apeluji na všechny, kteří s tím mohou něco dělat, aby byl upraven systém přidělování soutěžních (stříbrných) bodů, protože jsem již přestala počítat, kolikrát jsem skončila o jedno místo hůře, než je třeba k zisku těchto bodů.

Vítězi párového turnaje se stali jak jinak než velmistři Eva Bahníková a Ota Svoboda, na druhém místě skončili Pavla Svobodová a Saša Erde, na 3. místě pak Rudolf Diblík a Jan Martynek starší.

Na večer bylo pro účastníky připraveno tradiční masové občerstvení, později následovala volná hromadná zábava v podobě pokeru, stolního fotbalu, kulečníku, billiardu, apod. V brzkých ranních hodinách nás čekal velice dlouhý pochod tmou a zimou směrem k penzionu, jelikož nikdo z řidičů si po konzumaci různorodých nápojů neodvážil sednout za volant.

V neděli se odehrála soutěž družstev. Jelikož tým Wild Cats ve složení Lucka Kohutová – Martin Scháňka, Lucka Kupková – Jirka Emmer disponoval nejblondatějšími hlavami, stal se poměrně jednoznačným vítězem v konkurenci dalších 8 družstev. Na druhém místě se umístilo družstvo KST, za které hráli Jana Erdeová – Jiří Mašek, Pavla Svobodová – Saša Erde, na třetím pak Bahníci ve složení Bahníci bez dědy Miloše, za to s Otou Svobodou.

A na závěr přidávám jednu ze zajímavých partií ze soutěže družstev – náhodně namíchanou:

N = Petr Bahník

AK9

AQ

AQ107

KQ53

W = Lucka

86432

K53

K4

742

E = Martin

Q105

J9742

753

A9

S = Ondra Bahník

J7

1086

J962

J1086

Dražba: Linka N-S po dražbě, ve které N nadražil 24-26 bodů v pravidelné rozloze a vyloučil drahý 4-list a S ukázal minimální list bez kontroly, dospěla do závazku 3NT, do kterého Martin zcela standardně vynáší 2 srdcovou (naše výnosy = 135). Stůl přiznává, dávám krále, bere eso. Hlavní hráč hraje K trefového, kterého Martin ihned bere esem, a já zahazuji 2 trefovou. Markujeme Smithův signál, což znamená, že první karta hraná v soupeřově barvě ukazuje, zda má partner pokračovat v barvě výnosu, či nikoliv. Z výnosu mám informaci, že partner má 5-list srdcový, tedy na hlavního hráče vychází dubl srdcový. Víím, že další pokračování srdcí nemůže ublížit i přes to, že mně zbývá v srdcích pouze 53 a nemůžu přesně určit, od jaké figury partner vynesl. Martin tedy poslušně vrací srdci, hlavní hráč pokládá ze stolu 10. Martinův výraz v tu chvíli naznačuje, že snad projde skrz stůl, uklidňuje se však v momentě, kdy Petr bere zdvih dámou v ruce. Nyní přichází chvíle, kdy N odehrává vysokou trefu v ruce a AK v pikách, do kterých Martin zahazuje bez rozmyšlení 5 a Q!!! (je zjevné, že při 2. J na stole je to jedno, ovšem není to zcela přirozené). Hlavní hráč pokračuje trefami na stůl, na které Martin zahazuje 2 kára, já odhazuji na poslední tref pik. Do odhozů markujeme lišky – tedy lichá = chci tuto barvu, sudá = lavinthal nižší/vyšší a Martin má samá lichá kára ☺. Petr jakožto zkušený hráč znalý i jiných technik než je obyčejný impas má v tuto chvíli o partii poměrně jasnou představu:

9

-

AQ107

-

1086

-

5

J74

4

K5

-

-

-

8

J962

-

Vzhledem k tomu, že zatím pustil pouze eso trefové, vypouští nyní Martinovi srdci zahráním 8 srdcové s tím, že ho tím dostane do nuceného výnosu od krále kárového.

Ve skutečnosti však situace vypadá takto:

	9	
	-	
	AQ107	
	-	
86		10
5		J74
K4		5
-		-
	-	
	8	
	J962	
	-	

Martin se tedy dobírá na srdci, stahuje další dvě a následně k Petrovu nemilému překvapení i porážející 10 pikovou.

Blondáté divoké kočičky si tak zvládli poradit i s týmem „velmistrů“, který přehráli ve 4 partiích 14:0 IMP (na čemž měly zásluhu právě tyto 3NT, které na druhém stole byly splněny, jelikož ve 3. zdvihu nepřišla vratka srdcová) a pomohli si tak k udržení celkového prvenství, které jim vydrželo až do konce.

Pro mě byl tento turnaj velice příjemný zejména díky mému nejskvělejšímu a nekonečně trpělivému partnerovi, kterému tímto velice děkuji za hru a doufám, že mu to v budoucnu budu kazit co nejméně a budu u toho co možná nejkrásnější ☺.

LUCIE KOHUTOVÁ